

Samostalni novinarski rad

Drúge

U središtu filma je težak život, bez suvremenih elektronskih pomagala koji nam olakšavaju svakodnevnicu, koji je mnogo mirniji, jer starica, čiji je život zabilježen u filmu ipak pronalazi vremena za sebe. U miru ona ispija jutarnju kavu nakon što se prethodno pobrinula da vatra na kaminu zaplamsa. Mlijeko će joj dati koza, kruh će načiniti sama svojim rukama, neće ga peći u pećnici već pod pekom na kaminu. Pritom će upotrebljavati pomagala koja se danas mogu vidjeti samo u neki selima u kojima stari običaji nisu u potpunosti nestali. U današnje vrijeme, koje karakterizira ubrzan tempo života, domaćice će radije posegnuti za kakvom konzervom, ali starica će svojim prstima prebirati grah kako bi ga skuhala za ručak. Vodu neće natočiti iz slavine nego iz posude koju je napunila na bunaru ispunjenog kišnicom. Društvo joj pravi samo koza, životinja čiji meket ispunjava stare, čađom obojane zidove stare kućice. Središte te sirotinjske kuće je kamin, mjesto na kojem se i peče i kuha, uz koje se grije i pije kava, ali i razmišlja o nekim vremenima koja se prošla i ostavila tragove na licu starice, bore koje su joj se duboko usjekle u kožu i suze koje je teško obrisati.

Koza i starica su zapravo jedna drugoj sve što imaju, jedina živa bića koja postoji koja bez prisustva ove druge ne bi mogla preživjeti.

Karmen Jurić, 8.a